

Överklagande ingett den 14 september 2022 av Gugler France av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 13 juli 2022 i mål T-147/21, Gugler France mot EUIPO – Gugler (GUGLER)

(Mål C-594/22 P)

(2023/C 35/26)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Gugler France (ombud: S. Guerlain, avocat)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Alexander Gugler

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 5 december 2022 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att Gugler France ska bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour constitutionnelle (Belgien) den 29 september 2022 – Belgian Association of Tax Lawyers m.fl. mot Premier ministre/ Eerste Minister

(Mål C-623/22)

(2023/C 35/27)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour constitutionnelle

Parter i det nationella målet

Klagande: Belgian Association of Tax Lawyer, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Orde van Vlaamse Balies e.a., Institut des conseillers fiscaux et des experts-comptables m.fl.

Motpart: Premier ministre/ Eerste Minister

Tolkningsfrågor

1. Åsidosätter rådets direktiv (EU) 2018/822 av den 25 maj 2018 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang⁽¹⁾ artikel 6.3 i fördraget om Europeiska unionen och artiklarna 20 och 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, närmare bestämt den princip om likabehandling och icke-diskriminering som dessa bestämmelser garanterar, genom att direktiv (EU) 2018/822 inte begränsar skyldigheten att rapportera rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang till bolagsskatt, utan gör den tillämplig på alla skatter som omfattas av tillämpningsområdet för rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 "om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG"⁽²⁾, vilket i belgisk rätt inte bara omfattar bolagsskatt utan även andra direkta skatter än bolagsskatt och indirekta skatter, såsom registreringsavgifter?
2. Åsidosätter ovannämnda direktiv (EU) 2018/822 principen om materiell straffrättslig legalitet som garanteras i artikel 49.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 7.1 i Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna, den allmänna principen om rättssäkerhet och rätten till respekt för privatlivet som garanteras i artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 8 i Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna, genom att begreppen "arrangemang" (och därmed "gränsöverskridande arrangemang",

”marknadsförbara arrangemang” och ”anpassat arrangemang”), ”förmedlare”, ”deltagare”, ”anknutet företag”, ”gränsöverskridande”, olika ”kännetecken” och ”kriteriet om huvudsaklig nytta” som direktiv (EU) 2018/822 använder för att fastställa tillämpningsområdet och räckvidden av rapporteringsskyldigheten för rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang, inte är tillräckligt klara och precisa?

3. Åsidosätter ovannämnda direktiv (EU) 2018/822, särskilt i den mån det genomför artikel 8ab.1 och 8ab.7 i ovannämnda direktiv 2011/16/EU, principen om materiell straffrättslig legalitet som garanteras i artikel 49.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i artikel 7.1 i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och den rätt till respekt för privatliv som garanteras i artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, genom att utgångspunkten för den tidsfrist på 30 dagar inom vilken den berörda förmedlaren eller skattebetalaren ska uppfylla skyldigheten att rapportera ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang inte har fastställts tillräckligt klart och precist?
4. Åsidosätter artikel 1.2 i ovannämnda direktiv 2018/822 rätten till respekt för privatliv som garanteras i artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i artikel 8 i Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna, genom att det i den nya artikel 8ab.5, som införts i ovannämnda direktiv 2011/16/EU, föreskrivs att om en medlemsstat vidtar nödvändiga åtgärder för att ge förmedlare rätt till ett undantag från skyldigheten att lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang om rapporteringsskyldigheten skulle strida mot de yrkesmässiga privilegierna enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstaten, ska denna medlemsstat kräva att förmedlarna utan dröjsmål underrättar eventuella andra förmedlare eller, om ingen sådan förmedlare finns, berörda skattebetalare om deras rapporteringsskyldighet, eftersom denna skyldighet får till följd att en förmedlare som omfattas av en tystnadsplikt som är föremål för sanktionsåtgärder enligt lagstiftningen i denna medlemsstat är skyldig att med en annan förmedlare, som inte är hans klient, dela de uppgifter som han har fått kännedom om i samband med utövandet av sitt yrke?
5. Åsidosätter ovannämnda direktiv (EU) 2018/822 rätten till respekt för privatliv som garanteras i artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, genom att skyldigheten att rapportera rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang skulle innebära ett ingrepp i de berörda förmedlarnas och skattebetalarnas rätt till respekt för privatlivet, vilket inte är rimligt motiverat och proportionerligt i förhållande till de eftersträlvade målen och inte heller är relevant med hänsyn till målet att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl?

(¹) EUT L 139, 2018, s. 1

(²) EUT L 64, 2021, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Gelderland (Nederländerna) den 12 oktober 2022 – X mot Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

(Mål C-639/22)

(2023/C 35/28)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Gelderland

Parter i det nationella målet

Klagande: X

Motpart: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Tolkningsfråga

Ska artikel 135.1 g i direktiv 112/2006 (¹) tolkas så, att andelsinnehavarna i en sådan pensionsfond som den här aktuella kan anses löpa en investeringsrisk, och medför detta att pensionsfonden utgör en ”särskild investeringsfond” i den mening som avses i denna bestämmelse? Har det därvid betydelse